

LLEIDA CIUDAD

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell

Top(e) manta

1 De què va? Un ecologista amb problemes afectius contracta una parella de psicòlegs disfressats de detectius existencialistes...

2 Com va? Atípica comèdia de traumes personals amb sentit del gol transcendent. Allò de si el coneixement de la veritat, a través de la filosofia és el bé més gran de l'animal racional, el coneixement d'allò que sembla veritat –l'esllavissadissa realitat–, serà, sens dubte, el bé més proper a aquell. Dur, no? Doncs així i això és el que fa l'esbojarrat film de David O. Russell –*Tres reyes*–, disposat a elucubrar de valent sobre les ocultes lleis de la casualitat, aquí coincidències. Albert Einstein vo-

lia descobrir-les després de l'èxit de la famosa equació de la Relativitat relativa. No va tenir temps de fer-ho, Russell sí. I amb el concurs (in)estimable de gent com Dustin Hoffman, Lili Tomlin –hola, quant de temps sense veure't, noia!–, Tippi Hedren –ecologista sense por ara als ocells– munta un relat proper a la incontinença verbal, a la desmesura acústica, al joc visual didàctic *on line*, en una amaniada al voltant de la teoria de la manta. Amagats

sota la manta que cobreix el nostre llit existencial, tot és u: la trempera matinerà, els cops de colzes, els orgasmes, les carícies.

3 I va: prova de foc per a cinèfils proclius a deixar-se endur per la rutina.

Extrañas coincidencias

Director: David O. Russell. Intèrprets: Jason Schwartzman, Dustin Hoffman, Isabelle Hupert, Lili Tomlin, Jude Law, Naomi Watts. EUA, 2005. 107 minuts. Lauren.